

Så blev det Sankt Hans aften igen. Et år er gået siden sidst, og vi er et år ældre og et år klogere. Fx var i år året hvor jeg lærte at Sankt Hans plejede at blive fejret på en anden måde i gamle dage. Det her med heksebål er jo først blevet festligt efter at vi holdt op med at brænde hekse for alvor.

Vi har stoppet polio, der lammede eller dræbte tusinder hvert år. Og da doktor Salk, der stod for at udvikle poliovaccinen blev spurgt om han ville tage patent på den, sagde han: "Vaccinen tilhører hele menneskeheden. Kan man måske tage patent på solen?"

Vi vil fred her til lands – den slags fred, hvor man kan også kan få lov til at larme og lave løjer, som de ny udsprungne studenter gør det fra deres dytbåtvogne i disse lyse dage.

Og ved sommersolhvervet, hvor døgnet vender, og vi nu går mod stille og mørkere tider, søger vi stadig lyden og lyset. Det er derfor, vi tænder årets største bål nu. Det er derfor, vi mødes og hygger os sammen. Det er fordi, at selv om verden vil gå imod os – og blive mørk og kold – så betyder det ikke at vi bare accepterer det. Vi står frem under åben himmel med oprejst pande og siger NEJ – vi vil fred her til lands. Vi vil lys og luft og sammenhold. Vi giver ikke op – når dagene bliver kortere og nætterne mørkere, så svarer vi ved at tænde op sammen, og mødes og synge og spise og danse. Vi kigger sammen ind i det kolde mørke, ind på tvivlens trolde og håbløshedens hekse, og i stedet for at vende os væk, så griber vi en fakkel og slynger den foran os. Og vi ser, at vi ikke har noget at frygte: Trolde er en sten, heksen er af pap, og hendes hyl er fyrværkeri. Der findes ikke den frygt vi ikke kan overvinde; der findes ikke den udfordring, vi ikke kan møde.

For vores menneskelige gåpåmod er som ilden – det behøver kun lidt næring og en gnist, så er det ikke til at standse. I de sidste hundrede år har menneskeheden kastet faklen længere frem gennem mørket end nogen sinde før. Der gik kun 66 år fra den første flyvemaskine littede, til Armstrong tog de første skridt på månen. Der var mennesker, der levede længe nok til at opleve begge dele! Vi har udslettet koppesygdommen fra jordens overflade; og dermed reddet tusinder af liv. Vi overlevede Cubakrisen og den kolde krig, hvor hele verden holdt vejret, fordi vi mennesker var blevet stærke nok til at ødelægge hele jorden. Vi xxx Og vi har opfundet et system til at forbinde alle mennesker til helheden af al tænkning, kultur og videnskab gennem et verdensomspændende, usynligt netværk – og vi har gjort det småt nok til at man altid kan have det med i lommen. Og det går stærkere og stærkere. Jeg har hørt, at I de sidste to år har menneskeheden produceret lige så meget tekst, som I resten af de 100.000 år, vi har været i gang her på jorden.

Jeg ved ikke, hvad fremtiden vil bringe af vidundere. Mennesker på andre planeter. Sygdomme kureret. Sult afskaffet. Global opvarmning stoppet. Tog til tiden.

Men jeg tror at vi alle sammen er skabt til at være som Skaberen. Til at bruge vores fantasi og intellekt til at lege, skabe og forbedre. Og vi er ikke færdig med at opleve og udvikle vores verden. Vi er universets øjne – vi er det dyr, der kan løfte blikket, se på verden omkring os og for alvor forstå den. Vi er universets sjæl, der laver orden i kaosset, ser formlen for solstrålers skinnende glitren i dugdråben og skønheden i fuglens flugt. Vi laver maskiner til at vise os elektroner, og musik for at vise vores hengivenhed til hinanden. Vi er drømmende, dansende aber; vi er Guds børn; og vi vil fred til lands, til vands og i luften. GOD SANKT HANS.